

Uchwała

Komisji habilitacyjnej powołanej przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów w dniu 9 kwietnia 2018 r. (Pismo Nr BCK-III-L-6401/2018), na podstawie art. 18a, ust. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r., poz. 1789).

w sprawie: **przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. Radosława Stachowiaka w dziedzinie nauk biologicznych, dyscyplinie biologia.**

§ 1

Komisja na posiedzeniu w pełnym składzie (7 osób uczestniczących w posiedzeniu), w jawnym głosowaniu, działając zgodnie z ww. Ustawą, uwzględniając rozporządzenie MNiSzW z dnia 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzenia czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z 2018 r., poz. 261), stosując kryteria zawarte w Rozporządzeniu MNiSzW z dnia 1 września 2011 (Dz. U. z 2011 r., poz. 1165) jednomyślnie (7 głosów za, 0 głosów przeciw, 0 głosów wstrzymujących się) pozytywnie opiniuje wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego Panu dr. Radosławowi Stachowiakowi.

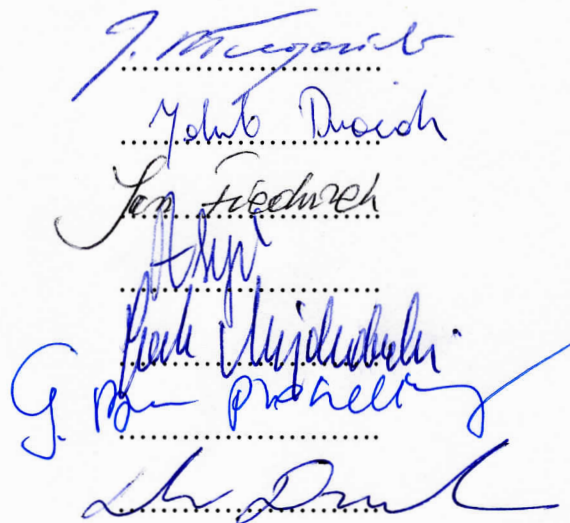
§ 2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik nr 1 stanowiący jej uzasadnienie.

§ 3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Pani Dziekan Wydziału Biologii Uniwersytetu Warszawskiego w Warszawie.

1. Prof. dr hab. Jerzy Długoński – przewodniczący komisji
2. Dr hab. Jakub Drożak – sekretarz komisji
3. Prof. dr hab. Jan Fiedurek – recenzent
4. Dr hab. Anna Sip – recenzent
5. Prof. dr hab. Jacek Międzobrodzki – recenzent
6. Dr hab. Gabriela Bugla-Płoskońska – członek komisji
7. Dr hab. Łukasz Drewniak – członek komisji

Handwritten signatures of the commission members, corresponding to the list on the left. The signatures are written in blue ink and are placed over dotted lines. From top to bottom, they correspond to: Jerzy Długoński, Jakub Drożak, Jan Fiedurek, Anna Sip, Jacek Międzobrodzki, Gabriela Bugla-Płoskońska, and Łukasz Drewniak.

Warszawa, 30 maja 2018 r.

Załącznik nr 1.

Do Uchwały podjętej przez Komisję Habilitacyjną powołaną w dniu 9 kwietnia 2018 roku, przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych w celu **przeprowadzenia postępowania o nadanie dr. Radosławowi Stachowiakowi stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia.**

UZASADNIENIE

Pozytywnej uchwały o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia dr. Radosławowi Stachowiakowi

Dnia 30 maja 2018 r. Komisja Habilitacyjna zapoznała się z materiałami dotyczącymi postępowania habilitacyjnego dr. Radosława Stachowiaka, recenzjami przygotowanymi przez Recenzentów: prof. dr. hab. Jana Fiedurka, dr hab. Annę Sip oraz prof. dr. hab. Jacka Międzobrodzkiego, powołanych przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w postępowaniu habilitacyjnym. Komisja stwierdziła, że dokumentacja wniosku pod względem formalnym nie budzi zastrzeżeń. Wszystkie opinie Członków Komisji o osiągnięciu naukowym oraz o aktywności naukowej i dydaktycznej Kandydata były pozytywne.

Sylwetka Habilitanta

Dr Radosław Stachowiak jest absolwentem Wydziału Biologii Uniwersytetu Warszawskiego (WB UW). Po uzyskaniu tytułu magistra biologii w roku 2000 rozpoczął studia doktoranckie na tej samej Uczelni prowadząc badania naukowe w Zakładzie Mikrobiologii Stosowanej. W roku 2006 obronił pracę doktorską pt. „Charakterystyka szczepów *Bacillus subtilis* ekspresyjujących zmodyfikowaną listeriolizynę”, którą wykonywał pod kierunkiem prof. dr. hab. Jacka Bieleckiego. W tym samym roku dr Stachowiak został zatrudniony początkowo na stanowisku asystenta, a następnie adiunkta w macierzystej jednostce, gdzie pracuje do dnia dzisiejszego. W latach 2004-2005 przez okres blisko siedmiu miesięcy pracował naukowo w laboratorium Weterynaryjnej Mikrobiologii Molekularnej na Uniwersytecie w Bristolu (Wielka Brytania), a w okresie od lutego 2011 do grudnia 2015 był zatrudniony na część etatu jako specjalista w Centrum Medycznym Kształcenia Podyplomowego.

Ocena osiągnięcia naukowego

Dr Radosław Stachowiak przedstawił do oceny osiągnięcie naukowe zatytułowane „*Cytolizyna Listeria monocytogenes - charakterystyka i wykorzystanie do eradykacji komórek nowotworowych*”, stanowiące cykl pięciu, tematycznie spójnych, oryginalnych artykułów naukowych opublikowanych w latach 2009-2015:

1. **Stachowiak R.**, Wiśniewski J., Osińska O., Bielecki J. 2009. Contribution of cysteine residue to the properties of *Listeria monocytogenes* listeriolysin O. *Can. J. Microbiol.* 55: 1153-1159.
2. **Stachowiak R.**, Granicka L.H., Wiśniewski J., Łyżniak M., Kawiak J., Bielecki J. 2011. Cytotoxicity of listeriolysin O produced by encapsulated in membrane *Bacillus subtilis* on leukemia cells. *J. Microbiol. Biotechnol.* 21: 1193-1198.
3. **Stachowiak R.**, Łyżniak M., Budziszewska K., Roeske K., Bielecki J., Hoser G., Kawiak J. 2012. Cytotoxicity of bacterial metabolic products, including listeriolysin O, on leukocyte targets. *J. Biomed. Biotechnol.* 2012:954375. doi: 10.1155/2012/954375.
4. **Stachowiak R.**, Łyżniak M., Grabowska M., Roeske M., Jagielski T., Bielecki J., Budziszewska B.K., Hoser G., Kawiak J. 2014. Cytotoxicity of purified listeriolysin O on mouse and human leukocytes and leukaemia cells. *BMC Biotechnology*, 14: 77.
5. Gryzik M., Grzywocz Z., Wasilewska D., Kawiak J., **Stachowiak R.**, Bielecki J., Hoser G. 2015. Human lymphocytic B-leukemia cell line treatment with the bacterial toxin listeriolysin O and rituximab (anti-CD20 antibody): Effects of similar localization of their receptors. *Int. J. Immunopathol. Pharmacol.* 28: 329-340

Dr Stachowiak jest głównym wykonawcą czterech prac (1-4), przy czym w dwóch artykułach (praca 1 oraz 2) pełni również rolę autora korespondującego. Indywidualny udział Habilitanta w publikacjach stanowiących osiągnięcie wynosi średnio 62% (w pracach 1-4 jest na poziomie 60-80%, tylko w pracy 5 został oszacowany na 30%), a Jego wiodąca rola w ich powstaniu została w pełni potwierdzona w załączonych oświadczeniach współautorów. Dr Stachowiak zadeklarował, że był odpowiedzialny m.in. za współpracowanie koncepcji badań, planowanie i wykonanie większości doświadczeń, analizę wyników, przygotowanie maszynopisów do publikacji oraz korespondencję z redakcją.

Sumaryczny współczynnik oddziaływania (IF) czasopism, w których zamieszczono ww. prace wynosi 9,027, sumaryczna punktacja MNiSW jest równa 90, a całkowita liczba cytowań do dnia złożenia wniosku wynosi 17 (wg bazy *Web of Science*).

Przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe koncentruje się na zagadnieniach związanych z regulacją aktywności biologicznej cytolizyny *Listeria monocytogenes*, jej cytotoksyczności dla komórek ludzkich i zwierzęcych oraz możliwości wykorzystania tego białka do zwalczania komórek nowotworowych. Zostało ono dokładnie omówione w autoreferacie, w którym przedyskutowano uzyskane wyniki na tle literatury przedmiotu. Do najważniejszych wyników przedstawionych przez dr. Radosława Stachowiaka należy zaliczyć:

- 1) wyjaśnianie roli ewolucyjnie konserwowanej reszty cysteinowej C484 listeriolizyny O (LLO) w regulacji aktywności biochemicznej oraz biologicznej tego białka (praca 1);

- 2) uzyskanie wariantów toksyny o różnej aktywności (LLO^{C484A} i LLO^{C484S}), a przez to dużym potencjale aplikacyjnym (praca 1);
- 3) skonstruowanie szczepów *B. subtilis* zdolnych do syntezy i wydzielania aktywnej listeriolizyny O oraz jej zmodyfikowanych wariantów (praca 2, 3);
- 4) opracowanie metody kapsułkowania komórek *B. subtilis* z wykorzystaniem zmodyfikowanych membran polipropylenowych oraz potwierdzenie wydzielania aktywnej LLO przez tak unieruchomione bakterie (praca 2);
- 5) opracowanie metody oczyszczania rekombinowanej formy LLO w fuzji ze znacznikiem polihistydynowym oraz wykazanie, że zastosowanie cholesterolu i cyklodekstryny chroni komórki człowieka przed cytotoksyczną aktywnością LLO (praca 4);
- 6) wykazanie, że sublityczne dawki LLO zwiększają efekt cytotoksyczny leku przeciwnowotworowego rytuksymabu względem limfocytów T i B oraz potwierdzenie w badaniach *in vitro* możliwości wykorzystania badanej toksyny do eradykacji komórek nowotworowych (praca 5).

Recenzenci i Członkowie Komisji uznali osiągnięcie naukowe dr. Radosława Stachowiaka za bardzo wartościowe naukowo, kompleksowe, spójne tematycznie oraz stanowiące oryginalny i nowatorski wkład Habilitanta w wiedzę dotyczącą regulacji aktywności biologicznej cytolizyny *L. monocytogenes* oraz możliwości wykorzystania badanej toksyny w terapii chorób nowotworowych. Szczególnie wysoko został oceniony praktyczny wymiar uzyskanych wyników. Pani dr hab. Anna Sip stwierdziła w recenzji, że osiągnięcie naukowe dr. Stachowiaka „...jest doskonałym połączeniem badań podstawowych z badaniami aplikacyjnymi.” oraz „...wpisuje się jednocześnie w nurt niezmiernie ambitnych badań, zmierzających z jednej strony do wyjaśnienia mechanizmów patogenezы *L. monocytogenes*, z drugiej natomiast do wskazania kierunków praktycznego wykorzystania aktywności toksyn...”. Podobną opinię wyraził prof. dr hab. Jan Fiedurek pisząc „Postawione [w nich] tezy badawcze zaliczam do oryginalnych i nowatorskich, a otrzymane wyniki są wartościowe zarówno pod względem poznawczym jak i aplikacyjnym.” oraz wyraził żal, że patenty uzyskane przez dr. Stachowiaka „...nie zostały włączone do osiągnięcia naukowego.”. Natomiast prof. dr hab. Jacek Międzobrodzki zauważył, że „Wybór tematyki badań dowodzi ambicji i dużej odwagi Habilitanta, gdyż wiązał się z wejściem w interdyscyplinarny temat...”, a uzyskane wyniki „...mają dużą wartość naukową, [...], a ze względu na potencjał aplikacyjny otwierają perspektywę uzyskania cennego leku...”.

W recenzjach i opiniach Członków Komisji zgodnie stwierdzono, że prace stanowiące osiągnięcie naukowe opublikowano w renomowanych periodykach o zasięgu międzynarodowym (*Canadian Journal of Microbiology*; *Journal of Microbiology and Biotechnology*; *Journal of Biomedicine and Biotechnology*; *BMC Biotechnology*; *International Journal of Immunopathology and Pharmacology*) oraz podkreślono wiodącą rolę dr. Stachowiaka w powstaniu tych prac. Ponadto Pani dr hab. Anna Sip zauważyła, że „Wszystkie publikacje [...] są przygotowane bardzo starannie. Stosowane w nich metody

badawcze są prawidłowe i nowoczesne, wyniki klarownie omówione, a dyskusje twórcze, z wyraźnym wskazaniem kierunków dalszych badań.”.

Członkowie komisji zwrócili uwagę, że w autoreferacie Habilitant pominął tło historyczne prowadzonych badań, nie odniósł się do osiągnięć Zespołu, z którego się wywodzi oraz nie przedstawił planów naukowych na przyszłość.

Po dyskusji na posiedzeniu Komisji Habilitacyjnej wszyscy jej Członkowie uznali, że osiągnięcie naukowe będące podstawą postępowania habilitacyjnego dr. Radosława Stachowiaka spełnia wymagania ustawowe stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia.

Ocena pozostałej działalności naukowej

Dorobek publikacyjny dr. Radosława Stachowiaka uzyskany w latach 2000-2018, łącznie z 5 pracami stanowiącymi osiągnięcie naukowe, obejmuje współautorstwo 14 oryginalnych artykułów naukowych opublikowanych w anglojęzycznych czasopismach o zasięgu międzynarodowym, 8 prac przeglądowych w jęz. polskim, 2 patenty krajowe, jeden rozdział w anglojęzycznym podręczniku akademickim, jedno opracowanie zbiorowe w jęz. polskim. Siedemnaście z ww. artykułów (11 prac oryginalnych i 6 prac przeglądowych) opublikowano w czasopismach indeksowanych w bazie *Journal Citation Reports*, których współczynniki IF zawierały się w przedziale od 0,145 do 5,338. Dwadzieścia dwie prace zostało opublikowanych po uzyskaniu przez Habilitanta stopnia naukowego doktora (13 oryginalnych artykułów naukowych, 7 prac przeglądowych, jeden rozdział w podręczniku oraz jedno opracowanie zbiorowe). Dr Stachowiak był pomysłodawcą niemal wszystkich prac przeglądowych, natomiast Jego indywidualny udział w pracach oryginalnych, nie włączonych do osiągnięcia naukowego, mieści się w przedziale 5-85% (średnio 26%). Ponadto dr Stachowiak brał udział w licznych krajowych i zagranicznych konferencjach naukowych, będąc współautorem 26 komunikatów konferencyjnych oraz 6-krotnie wygłaszał referaty na zaproszenie organizatorów (20 komunikatów oraz 2 wykłady były prezentowane po uzyskaniu stopnia naukowego doktora). Przytoczone dane wskazują, że badania prowadzone przez Habilitanta należą do ważnego nurtu światowej nauki.

Łączna suma cytowań wszystkich publikacji dr. Stachowiaka wg bazy *WoS* wynosi 60, indeks Hirscha jest równy 5, a sumaryczny współczynnik IF zgodnie z rokiem opublikowania prac wynosi 25,412 (IF=16,385 dla wszystkich prac nie stanowiących osiągnięcia naukowego).

Badania dr. Radosława Stachowiaka, które nie są podstawą osiągnięcia naukowego, koncentrowały się głównie na zagadnieniach dotyczących: 1) molekularnych mechanizmów patogenezы *L. monocytogenes*, a zwłaszcza roli białek wydzielanych przez ten gatunek do środowiska pozakomórkowego (2 artykuły); 2) konstrukcji wektorów ekspresyjnych umożliwiających wytwarzanie LLO w *B. subtilis* oraz opracowaniu nośnika pozwalającego na immobilizację bakterii (2 patenty); 3) wykorzystania unieruchomionych bakterii

wydzielających badaną toksynę lub immobilizowanej oczyszczonej toksyny do zwalczania komórek nowotworowych (3 artykuły). Prace te były realizowane przez Habilitanta we współpracy z interdyscyplinarnym zespołem współpracowników z Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego w Warszawie, Instytutu Biocybernetyki i Inżynierii Biomedycznej PAN oraz Instytutu Podstawowych Problemów Techniki PAN, co bardzo dobrze świadczy o Jego umiejętności współpracy naukowej z zewnętrznymi zespołami badawczymi.

Dr Stachowiak ma także w dorobku publikację prezentującą wyniki badań nad wrażliwością patogennych glonów z rodzaju *Prototheca* na leki przeciwgrzybiczne; artykuł identyfikujący mutacje w genie *katG*, które warunkują oporność *Mycobacterium tuberculosis* na izoniazyd oraz szereg prac przeglądowych poruszających zagadnienia z zakresu m.in.: systemów sekrecyjnych *B. subtilis*, immunotoksyn, wektorów bakteryjnych oraz hemolizyn bakteryjnych.

Recenzenci pozytywnie ocenili dorobek naukowy dr. Radosława Stachowiaka, który nie został włączony do osiągnięcia będącego podstawą do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego.

Jednak analizując dorobek Habilitanta Recenzenci zgodnie stwierdzili, że jest on skromny. Pani dr hab. Anna Sip napisała w recenzji, że „...zaledwie w pięciu pracach oryginalnych z bazy JCR oraz kolejnej jednej pracy oryginalnej i jednej przeglądowej spoza tej bazy (czyli niespełna w 1/3 wszystkich publikacji naukowych), jest on pierwszym autorem. Nie jest to dobry rezultat, zwłaszcza jak na ponad siedemnastoletnią już pracę naukowo-badawczą”. Natomiast prof. dr hab. Jan Fiedurek zauważył, że „Tylko 3 prace zostały opublikowane w znaczących czasopismach, których IF wynosił powyżej 2,0. Były one wykonane w zespołach kilku- i kilkunast osobowych (1 praca), a deklaracyjny średni udział Kandydata w tych pracach waha się w granicach od 5 do 50%...”. Z kolei prof. dr hab. Jacek Międzobrodzki podkreślił, że Habilitant brał udział w „...21 konferencjach naukowych krajowych i zagranicznych, w wieloosobowym gronie współautorów, gdzie tylko w jednym przypadku występuje jako pierwszy autor.” oraz „...co prawda 21 udziałów w ciągu 11 lat dowodzi aktywności na tym polu, ale w opinii recenzenta jest wynikiem przeciętnym dla adiunkta uniwersytetu”. Ponadto Recenzenci wyrazili w recenzjach krytyczne uwagi odnośnie formy przygotowania autoreferatu. Pan Profesor Fiedurek napisał „...połączono [w nim] publikacje z osiągnięcia naukowego z pozostałymi, oraz prace przeglądowe z doświadczalnymi, co w pewnym stopniu utrudnia recenzentowi szczegółową analizę dorobku naukowego”. Natomiast Profesor Międzobrodzki zauważył, że „Recenzent nie znajduje informacji nt. charakteru [udziału Habilitanta w konferencjach] (prezentacja plakatowa czy wygłoszenie komunikatu)...” oraz „...brak [jest] informacji o publikacjach streszczeń w materiałach konferencyjnych.”.

Jednocześnie wszyscy Recenzenci wysoko ocenili poziom naukowy prac badawczych Habilitanta. Pani dr hab. Anna Sip stwierdziła „...dr R. Stachowiak jest w pełni ukształtowanym naukowcem, którego dorobek publikacyjny jest wartościowy zarówno z racji

poznawczych jak i aplikacyjnych. Poprzez to wnosi on istotny wkład w rozwój nauk biologicznych...”. Podobną opinię wyraził prof. dr hab. Jan Fiedurek uznając „...dorobek naukowy dr Radosława Stachowiaka za oryginalny, choć ilościowo skromny, zróżnicowany tematycznie, skoncentrowany wokół zagadnień mogących mieć potencjalne zastosowanie w praktyce biotechnologicznej, oraz terapii nowotworów. Stanowi on znaczący wkład w rozwój biotechnologii medycznej publikowany zarówno w renomowanych czasopismach międzynarodowych jak i uznanych czasopismach krajowych.”. Natomiast Profesor Międzobrodzki podkreślał w swojej recenzji, że „Oceniany cały dorobek naukowy Pana dr. R. Stachowiaka ma dużą wartość naukową i wnosi poważny wkład do nauki.” oraz „Uzyskane wyniki mają zarówno wysoką wartość poznawczą jak i stanowią podstawę opracowań aplikacyjnych.” Uwagi do dorobku naukowego zgłosił także Członek Komisji, dr hab. Łukasz Drewniak. W swojej opinii podkreślił fakt 18 lat nieprzerwanej kariery naukowej dr. Radosława Stachowiaka oraz braku osiągnięć uznawanych przez środowisko naukowe za znaczące lub wybitne. W uzasadnieniu dr hab. Łukasz Drewniak odniósł się do bardzo niskiej liczby cytowań prac dr. Radosława Stachowiaka, która wynosi 60 cytacji (tym 51 bez autocytowań) za wszystkie artykuły opublikowane w czasopismach z listy JCR w ciągu 18 lat kariery naukowej. Ponadto Członek Komisji zwrócił uwagę na brak cytowań większości prac przeglądowych (tylko jedna praca przeglądowa była raz zacytowana).

Podsumowując, większość Członków Komisji pozytywnie oceniła całkowity dorobek naukowy dr. Radosława Stachowiaka i podkreśliła jego wkład w rozwój nauk biologicznych.

Ocena udziału w projektach i stażach naukowych oraz wykonane ekspertyzy i recenzje

Dr Radosław Stachowiak posiada niewielkie doświadczenie jako kierownik projektów, oraz co najmniej duże doświadczenie jako wykonawca w realizacji projektów badawczych. Zdaniem Pani dr hab. Gabrieli Bugli-Płoskońskiej Habilitant jako główny wykonawca licznych projektów uzyskał duże doświadczenie w ich realizacji, co stanowi dobry prognostyk na przyszłość. Po uzyskaniu stopnia doktora kierował 2 projektami finansowanymi przez FNP (Projekt Exterius/Poza szlakiem) oraz UOTT UW (Projekt Inkubator Innowacyjności) oraz 2 projektami finansowanymi z dotacji Wydziału Biologii UW (tzw. Badania Własne), a także był wykonawcą lub głównym wykonawcą 4 innych grantów MNSiW, NCN oraz NCBiR. Ponadto w latach 2011-2015 był członkiem konsorcjum badawczego realizującego grant w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka (fundusze UE). Przed uzyskaniem stopnia naukowego doktora był zaangażowany w realizację 3 projektów finansowanych z dotacji Wydziału Biologii UW.

Przed uzyskaniem stopnia naukowego doktora Habilitant odbył 3-miesięczny staż w laboratorium Weterynaryjnej Mikrobiologii Molekularnej na Uniwersytecie w Bristolu (Wielka Brytania) w roku 2004 oraz miesięczny staż naukowy w Centralnym Laboratorium Surowic i Szczepionek w Narodowym Instytucie Leków w Warszawie (1999 r.).

Dr Stachowiak jest autorem 10 recenzji maszynopisów zgłoszonych do redakcji *Journal of Biotechnology*, *Current Microbiology* oraz *Edukacja Biologiczna i Środowisko*. Dwukrotnie był recenzentem w Konkursie Prac Młodych Naukowców w ramach Krajowego Funduszu na rzecz Dzieci. Ponadto, wykonał dwukrotnie tłumaczenie procedur i instrukcji oraz przygotował ekspertyzę na zaproszenie dużych firm biotechnologicznych.

Osiągnięcia naukowe Habilitanta zostały wyróżnione nagrodą zespołową Rektora Uniwersytetu Warszawskiego w 2014 r.

Podsumowując Komisja uważa, że pomimo blisko osiemnastu lat pracy naukowej dr Radosław Stachowiak ma niewielkie doświadczenie w zdobywaniu funduszy na badania. Natomiast udział Habilitanta w licznych projektach kierowanych przez innych badaczy niewątpliwie świadczy o docenieniu Jego warsztatu naukowego oraz wskazuje, że Kandydat potrafi współpracować z innymi ośrodkami badawczymi. Te obserwacje stanowią dobrą prognozę, co do możliwości stworzenia przez Habilitanta własnego zespołu badawczego.

Ocena dorobku dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego

Dr Radosław Stachowiak jest nauczycielem akademickim regularnie prowadzącym zajęcia kursowe dla studentów II roku studiów na Wydziale Biologii UW w ramach przedmiotu Mikrobiologia Przemysłowa (od 2001 r.) oraz przedmiotu Biotechnologia (od 2004 r.), będąc jednocześnie koordynatorem tego ostatniego. W latach 2007 - 2017 sprawował opiekę nad 16 licencjuszami oraz 15 magistrantami, a także był opiekunem naukowym doktorantki - Pani mgr Katarzyny Roeske (nadanie stopnia doktora w 2015 r.) oraz promotorem pomocniczym doktoranta - Pana mgr Michała Kamińskiego (obrona pracy planowana w bieżącym roku). Poza tym nadzorował realizację pracy dyplomowej studenta z Włoch (Andrea Cancemi) w ramach programu Erasmus. Sprawował także opiekę naukową nad kołem naukowym biologii syntetycznej „GENESIS” od początku jego powstania w roku 2009.

Dr Stachowiak intensywnie angażuje się w popularyzację nauki oraz działania na rzecz środowiska naukowego. W latach 2006 – 2015, w ramach projektów „Lekcje dla Szkół”, oraz „Niezwyczajna Szkoła Naukowa” prowadził zajęcia popularnonaukowe i edukacyjne dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych w Warszawie. Sześciokrotnie uczestniczył w nagraniach audycjach radiowych (TOK FM, program 4 PR) i telewizyjnych (TVP, Fokus TV) popularyzujących osiągnięcia współczesnej biologii. W roku 2013 wygłosił także dwa wykłady o biologii syntetycznej dla członków Polskiego Towarzystwa Mikrobiologów oraz Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego.

Habilitant jest członkiem Polskiego Towarzystwa Mikrobiologów oraz członkiem komitetu redakcyjnego kwartalnika „Postępy Mikrobiologii”, w którym pełnił funkcje Członka Rady Redakcyjnej (od 2014 r.) oraz Sekretarz Redakcji (2014-2016), a od 2016 r. jest Zastępcą Redaktora Naczelnego.

W zgodnej opinii wszystkich Recenzentów na szczególne uznanie zasługuje aktywność dydaktyczna Habilitanta na polu międzynarodowym, w charakterze opiekuna i instruktora drużyny studenckiej reprezentującej Wydział Biologii UW w konkursach iGEM (International Genetically Engineered Machine). W latach 2008-2013 polski zespół został 6-krotnie nagrodzony medalami (dwoma każdego rodzaju), a dr Stachowiak został wyróżniony dyplomem uznania przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w roku 2013.

Wszyscy Członkowie Komisji wyrażający swoje opinie jednoznacznie bardzo pozytywnie ocenili dorobek dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski dr. Stachowiaka. W recenzjach podkreślono wszechstronne zaangażowanie Habilitanta w kształcenie studentów oraz bogaty dorobek w zakresie popularyzacji nauki.

Po dyskusji na posiedzeniu Komisji Habilitacyjnej wszyscy jej Członkowie uznali, że aktywność dydaktyczna, organizacyjna i popularyzatorska dr. Radosława Stachowiaka spełnia wymogi stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia.

Odniesienia do recenzji

Wszystkie recenzje dotyczące oceny osiągnięcia naukowego oraz pozostałej działalności naukowej, dydaktycznej, popularyzatorskiej i organizacyjnej są pozytywne i kończą się wnioskiem o nadanie dr. Radosławowi Stachowiakowi stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia.

Opinia Komisji Habilitacyjnej

Na podstawie wniosków zawartych w recenzjach oraz merytorycznej dyskusji w czasie posiedzenia, Komisja Habilitacyjna stwierdziła, że dr Radosław Stachowiak wpisnął się w rozwój nauk biologicznych, a Jego aktywność naukową należy uznać za wystarczającą do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego. W związku z tym Komisja Habilitacyjna pozytywnie opiniuje wniosek o nadanie dr. Radosławowi Stachowiakowi stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia.

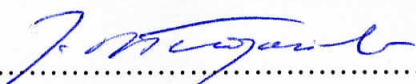
Warszawa, dnia 30 maja 2018 r.

Sekretarz Komisji Habilitacyjnej

Dr hab. Jakub Drożak

Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej

Prof. dr hab. Jerzy Długoński